

## ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΡΩΣ

— ♦ —

ὑπὸ Paul Bourget\*.

‘Η σύντομος αὕτη μονογραφία,—έν τι πλειστοι Παρισιανοὶ θ’ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἴστορίαν τῶν προσωπικῶν αὐτῶν συναισθημάτων, διότι αἱ ἀρρομαχαὶ τῆς ἡθικῆς ἀνίκας τοῦ Λαυρεντίου δὲν ἥσχεν ἔξαιρετική, — θὰ παράσχῃ καλλίτερον ίδεαν περὶ τῆς θέσεως, ἢν κατέσχεν ἀπλουστάτη ἐκ τύχης συνάγνυτοις, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔκεινη τῇ ἀτόνῳ καὶ κατὰ συνέπειαν μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀποτόμους καὶ ἀπροσδοκήτους ἐκπλήξεις. ’Ἐν τῇ εὔκισθησίᾳ ἡμῶν ἡ σημασία τῶν γεγονότων ἔξισται πρὸς τὴν σημασίαν, ἢν ἐν τῇ εἰκόνι ἔχουσι τὰ ζωηρὰ χρώματα· ως ἡ συνχρυμογία αὐτῶν πρὸς ἄλλα παράγει τὴν ἐντύπωσιν ἐν τῇ εἰκόνι, οὐτως καὶ ἐν βίῳ ὅμοιῷ φαιόρχοῳ εἰκόνι ἡ ἐλαφροτέρᾳ ἐντύπωσις καθίσταται ζωηρὰ ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἔκεινης τὸ ἐλαφρότερον ζωηρὸν χρῶμα. ’Εσπέραν τινὰ τοῦ ἀνικροῦ χειμῶνος ὅτε αἱ ὥραι ρέουσι τόσον βραδέως ὁ Ἡλίας, ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἡ ὁποία ἔκτεινεται κατὰ μῆκος τοῦ περιστυλίου τῶν Ἀπομάχων, εὑρέθη ἀντιμέτωπος πρὸς ἀρχαῖον συνάδελφον αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὅστις πρὸ ἔξεστίας ὑπῆρξεν ὁ ἥρως μέγαν ποιησάσης κρύπτων ἴστορίας.

Πράγματι, χωρὶς οὐδεὶς πρόδρομος καὶ προανάκρουσμα παρομοίου σκανδάλου νὰ ὑπέρβῃ, κατ’ ἔλξιστα χρονιὰ διαστήματα ἐν ταῖς αἰθουσαῖς ἡγγέλθη ἡ ἔξαφάνισις κατὰ πρῶτον τοῦ κ. Γεράρδου Λαϊρές,— οὐτως ὡνομάζετο ὁ νεαρὸς ἀνήρ,—εἴτα τῆς κυρίας Κλέρχας Ὀδρῆ, νεαρᾶς γυναικὸς ἡλικίας εἴκοσιν ὀκτὼ ἐτῶν, ἡς, μέχρι τῆς στιγμῆς ἔκεινης ἡ διαγωγὴ ὑπῆρξεν ἀπηλλαχμένη πάσης ὑπονοίας. Σχεδὸν ἀμέσως κατόπιν,—διότι ὁ σύγχρονος κομοπολιτισμὸς μεταβάλλει τὴν Εὐρώπην εἰς εἰδος μικρᾶς πόλεως,—πρόσωπα καλάς ἔχοντα πληροφορίας ἀπεκάλυψαν διε τὸ κ. Γεράρδος Λαϊρές καὶ ἡ κυρία Κλέρχα Ὀδρῆ ἀπουσίαζον ἐν Ἀγγλίᾳ. Τότε οἱ πάντες ἐπροθυμοποιοῦντο τίς πρῶτον ν’ ἀνακαλύψῃ τι ἐν τῷ παρελθόντι τῆς δραπέτιδος διὰ τοῦ ὅποιου νὰ κατακρίνῃ τὴν ἀνθρακουστον, ως ἐλεγον, ὑποκρισίαν αὐτῆς, ὁ δὲ κύριος ἔζεδικὴν διὰ πικρῶν συκοφαντιῶν κατὰ τῆς εὐδαιμονίας, ἡς ἀπῆλαυε τὸ ἐκνόμως ζῶν ζεῦγος ἔκεινο, διετέλεσεν τούτοις ἔζηλευσον. Η μέχρι μανίας ἔκεινη κακολογία ἐπεξετάθη ἐντὸς μικροῦ καὶ εἰς τὸν σύζυγον,

ζ.) ‘Η διάρκεια τῆς ἀστρικῆς περιφορῆς τοῦ πλανήτου.

Τῶν στοιχείων τούτων τὰ ἔξι πρῶτα ἀρκοῦσι. Τὸ ἔλλομον ὑπολογίζεται διὰ τοῦ 3<sup>ου</sup> νόμου τοῦ Kepler, καθ’ ὃν τὰ τετράγωνα τῶν χρόνων τῶν ἀστρικῶν περιφορῶν τῶν πλανητῶν εἶνε ἀνάλογα πρὸς τοὺς χύθους τῶν μεγάλων ἀξόνων τροχιῶν αὐτῶν.

Τὸ 1<sup>ον</sup>, 3<sup>ον</sup> καὶ 6<sup>ον</sup> τῶν στοιχείων τούτων μεταβάλλονται κατὰ τὰς ἐποχάς. Η. Γ. Β.

(\*) Ἰδε προηγουμένον ἀριθμ. 7—8.

ὅστις ἔσχε τὸν κυνισμὸν νὰ δεχθῇ τὴν δυστυχίαν του μετὰ παραδόξου στωικότητος. ’Ητο ἀνήρ τεσσαράκοντα ἔτῶν, εὔχρωμος, μιξοπόλιος, διάσημος ἐπὶ τῷ ἐλευθεριζόντι χαρκατῆρι καὶ ὅστις ἐφρυμίζετο ὡς κεκτημένος οἰκονομικὴν δεινότητα πρωτίστης τάξεως.

’Ητο πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μεγάλης τραπέζης, ἡς ἡ εὐημερία ὀλόκληρος ὠφείλετο εἰς τὴν ὑψηλὴν πείραν αὐτοῦ. ’Ππῆρχεν ἀράγε μεταξὺ τοῦ Ὀδρῆ καὶ τῆς συζύγου του μυστήριον τι κεκρυμμένον ἔξι ἔκεινων, ἀπερ παρέχουσιν εἰς τὴν σύζυγον δικαίωμα ὑπεροχῆς τόσον σπουδαῖον ώστε δίκη τις δύναται ν’ ἀτιμάζῃ τὸν σύζυγον; Πολλοὶ ἐσκέψαντο τοῦτο, συνεπείχ τῆς σιγῆς, ἡν ἐτήρησεν ὁ ἀνήρ οὗτος καὶ τῆς εὐκολίας μεθ’ ἡς συγκατετέθη εἰς τὸ νὰ ἐκκαθαρίσῃ δριστικῶς τοὺς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀπούσους λογαριασμούς. ’Αλλοι πάλιν ἐκκατηγόρησαν τὸν ἐπικουρισμὸν τοῦ ὄντος, ὅστις οὔτε ἐν διασκεδάσεων, οὔτε ἐκ τῶν χρηματιστικῶν αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων παρέλειψε τινὰ καὶ ὅστις ἀνταπέδωκε τὰ ἵστα ἐγκαταστὰς δριστικῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀοιδοῦ τινος, ὃν ούματι Λεόντι Δαστῆ, ἡν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπροστέτευεν. Μέτην ὁ κόσμος ἔζηντλάθη εἰς ὑποθέσεις πολυειδεῖς ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων αἰσθημάτων τῶν ἡθοποιῶν τοῦ πραγματικοῦ τούτου μυθιστορήματος. Είτα ἡ σιγὴ ἐκάλυψε γεγονός, διετέλεσε μὲν ἀνεξήγητον, ἡν ὅμως καὶ τυπικόν. ’Η φράσις, «Ξεύρετε; ἡ ὑπόθεσις ἔγεινεν ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ τῆς κυρίας Ὀδρῆ...» ἐπικνέρχεται ἐνίστε ἐν ταῖς συνδιαλέξεσιν. Γυναίκες τινὲς ρωμαντικῶν ἰδεῶν ἔθαμασαν μυστικῶς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν ἔκεινην γυναίκα. Φρόνιμοι τινες ἀνδρες ὠκτειράν μυστικῶς τὸν Γεράρδον. ’Η ἴστορία τῆς μυστηριώδους ἔκεινης φυγῆς ἐπανῆλθε πάλιν ἐπὶ τοῦ τάπητος συνεπείχ δίκτιος οἰκονομικῆς ἔξης ὁ Ὀδρῆ ἔζηλθεν ὡς ἡδυνήθη, περισώσας ἀκεραίων τὴν περιουσίαν του, ἀλλ’ ἀπολέσας τὴν τιμήν. Πλέον τούτου οὐδὲν ἡκούσθη. «Δέν ύπηρχον τέκνα», ἔλεγον ἐνίστε ἔκεινοι, οἱ ὅποιοι ἀνέφερον ἔτι τὸ συμβάν ἔκεινο εἰς ὑποστήριξιν τῶν θεωριῶν αὐτῶν ἐν ταῖς καθημεριναῖς συζητήσεσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων περιπτώσεων τοῦ ἀνόμου συζυγικοῦ βίου.

’Ο Ἡλίας Λαυρέντιος ἔγνωρίζει τοσοῦτο καλλίτερον τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, ὅσφε κατὰ τὴν διάρκειαν μέρους τῆς νεανικῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἡν συνδεδεμένος μετὰ τοῦ Γεράρδου διὰ τῆς φιλίας ἔκεινης, ἡτις τρέφεται διὰ τῶν ἀμοιβαίων ὅμοιων διασκεδάσεων καὶ συνθειῶν. ’Ισαν ὑπέλληλοι ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ καὶ ἐσύγχυζον εἰς τὰς αὐτὰς αἰθουσας.

’Απὸ τῆς ἀπαγωγῆς ὅμως τῆς κυρίας Ὀδρῆ, ὁ Λαϊρές δέν εἶχε δώσει σημείον ζωῆς εἰς τὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἔξωτερικῶν συνάδελφον αὐτοῦ, ὁ δὲ Λαυρέντιος οὐδὲ ἴσχεται κακόν, ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του, νάζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ἔζηχανισθέντος συναδέλφου. ’Ἐνεκα τούτου ἔμεινεν ὡσεὶ ἐμβρόντητος βλέπων ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τῶν Παρισίων τὸν ἄλλοτε συναδέλφον του προχωροῦντα πρὸς αὐτὸν μετὰ προτεταμένης χειρός καὶ μειδιάχματος φιλίου εἰς τὰ χεῖ-

λη, ἐν δὲ τοῖς ὄφθαλμοῖς διεζωγραφημένην τὴν ἐκ τῆς συναντήσεως χαρὰν ἔκείνην ἡ ὅποια αὐθωρεὶ ἀφιρεῖ τὴν ἀπόστασιν τῶν ἑτῶν. Η ἔκπληξις ἔκείνη παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Γεράρδου τόσον καθαρῶς, ώστε ἐμειδίασε πλειότερον καὶ : « Ἡμην βεβχίως τὸ τελευταῖον πρόσωπον, ὅπερ ἡδύναστο νὰ ἐλπίζῃς ὅτι θὰ συνήντας», εἰπεν ἀμέσως ὡσεὶ διὰ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἑρώτησιν. « Ναί, φίλε μου ἐξηκολούθησεν. Ἰδού, πλέον τοῦ ἔτους παρηλθεν ἀφ' ὅτου ἐπενήλθομεν. Τί τὰ θέλεις; οἱ Παρίσιοι ἀξίζουν μίαν λειτουργίαν, ἐλεγεν ὁ βασιλεὺς Ἐρρίκος, καὶ ἐγὼ θὰ ἐλέγον: Οἱ Παρίσιοι ἀξίζουν μίαν σπαθίζν. . . Ἡσύχασεν ὅμως, διότι οὔτε ἔδωκε, οὔτε ἔλαβον. Σὺ δὲ τί γίνεσαι; » Καὶ διὰ φιλικῆς χειρονομίας ἐπέρασε τὸν βραχίονά του ὑπὸ τὸν τοῦ φίλου αὐτοῦ, ἐξηκολούθησε περιπατῶν μετ' αὐτοῦ ἐν συνοδείᾳ καὶ ἀλλάζεις διεύθυνσιν. Η ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης χαρὲ καὶ εὐχαρίστησις κατέπληξε καὶ τὸν Λαυρέντιον.

Ωσεὶ τῇ προτεραίῃ μολίς ἀπεγωρίσθησαν, οἱ δύο νεαροὶ ἄνδρες ἔβαθλίζον, ταύτοχρόνῳ τῷ βίκυτι, συνδιαλεγόμενοι περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, μεταπηδῶντες ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἔτερον μετὰ τῆς εὐχερίας ἔκείνης, ἦν παρέχει ἡ ταύτατης τῶν ἰδεῶν δύο φίλων μὴ ἔχόντων μυστικὰς ἀπ' ἀλλήλων σκέψεις, ἐνῷ δὲ ἡ συνδιάλεξις διωλάσθινεν ἀνὰ μέσον τῶν κοινῶν ἀναμνήσεων, ὁ Ἡλίας ἐξήταξε τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ, ἦν εὕρισκεν ὄμοιοτάτην ὡς ἀλλοτε. Ο Γεράρδος ὑψηλὸς ὥν τὸ ἀνάστημα, τὸ πρόσωπον ἔχον χριεν, τούς ὄφθαλμοὺς παρατηροῦντας εὐθὺν καὶ ἀπροκαλύπτως, μέλανας δὲ καὶ τόλμην προδίδοντας, ἐν τῇ ὅλῃ κατασκευῇ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ὅπερ ἦν τοξειδές, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὅν ἔκοπτε τὸ γένειον καὶ ἐκ τῆς ἀνδρικῆς ὥραιότητος τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ, εἶχε τι προσομοιάζον τῇ διασκέψιμῳ φυσιογνωμίᾳ Ἐρρίκου τοῦ Δ'. Τὸ εὐρὺ τῶν ὅμων καὶ ἡ εὐχέρεια τῶν σωματικῶν κινήσεων προέδιδον πάσαν τὴν ἴσχυν καὶ ἀντοχὴν ἀνθρώπου πρωτισμένου ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς τὴν πέλην. Κατὰ τὴν μαρδονήν ἔκείνην ἐσπέραν τοῦ Ἰκνουσκού καθ' ἦν ὁ Ἡλίας Λαυρέντιος εἶχεν ὑποφέρει ὑπὲρ τὸ σύνηθες ἐκ τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, ἡ μετὰ τοῦ Γεράρδου συνάντησις ἐπέβαλλεν αὐτῷ ἀλγεινὰς ἀντιπαραβολάς: « Αὐτὸς ταύλαχιστον ζῆ, ἐσκέπτετο, \*Α! διατὰ νὰ μὴ εἴμαι ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν του! . . .» Καὶ διὶς ἀκατανικήτου ἀλληλουχίας εἰκόνων, ἡ παρουσία τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ φίλου ἔφερεν εἰς τὴν ἀνέμνησιν αὐτοῦ τὴν τῆς κ. Κλέρκος Ὁδρῆ, οἷον εἶδεν αὐτὴν κατὰ τινα ἐσπέραν, ἐν ἐπισκέψιμῳ δείπνῳ καθ' ὁ ἐκδηλώτο πρὸς αὐτὴν Κομψή καὶ μεγαλόσωμος, ἐστρεφε βρεχόμενος τὴν κεφαλὴν διὰ τρόπου παρέχοντος τὴν ἰδέαν προσώπου ἐντελῶς γχληνίου τὸν νοῦν. Η κόμη αὐτῆς καστανὴ κλίνουσσα πρὸς τὸ φυιόν, διηρείτο εἰς δύο ἵσα μέρη ἀπλούστατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔκείνης, ἥτις εἶχε μέτωπον εὐγενές. \*Ἐν τῷ βλέμματι τῶν μελαντέων καὶ τρυφερωτάτων, μάλιστα δέ πως ὑπερβολικῶς τοιούτων ὄφθαλμῶν αὐτῆς, ἐπλανῆτο σκέψις

σπουδαία μέχρι σοβαρότητος, ἀλλὰ συνάμα ἔκτακτος εὐχέρεια περὶ τὸ ἐρυθρίαν καὶ τὶς θελκτικωτάτην σκαιότητην κινήσεών τινων, ἐμετρίαζον τὸ σοβαρὸν τοῦ βλέμματος καὶ ἔφερον τὴν ἰδέαν γυναικὸς μικρόν τι ἀγρίκας ὡς ἡ ἀντιλόπη. Τὸ στόμα αὐτῆς διηνοίγετο ὡς ἀνθος καὶ ἀπεκχλυπτεν ὀδόντας ἀκανονίστους μέν, λευκοτάχτους ὅμως, ὅταν δὲ ἐκ συνηθείας καὶ ὡσεὶ ρεμβάζουσα ἐπέψαυε διὰ τῶν δακτύλων τοὺς παχεῖς αὐτῆς βοστρύχους, ἐδείκνυε χείρα παχείαν πως μετὰ πλατέων δακτύλων, ὅπερ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι θεωροῦσιν ὡς θειγματίσχος θελήσεως. Κατ' ἔκείνην τὴν ἐσπέραν ἔφερεν ἐσθῆτα ἐκ μελανῶν τριχώπτων, ἀπερ., ἐξ ἀντιθέσεως, ἐξηρον τὴν λευκότητα τοῦ σχεδὸν παχέος, οὐχὶ ὅμως καὶ δυτικόρφου λαμποῦ. Αντὶ παντός ἄλλου κοσμήματος εἶχε θέσει. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ περιστηθίου αὐτῆς ἀδέμαντάς τινας παραλλασσόντων χρωμάτων. Τὸ δραμα ἐκείνο βαθυμηδὸν καθίστατο μᾶλλον φηλαριτόν. Ἐπανήρχετο εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Ἡλίας ἡ εὐρυτάτη αἰθουσα τοῦ δείπνου μετὰ τῶν τοιχογραφιῶν αὐτῆς, τῶν ὑπηρετῶν, φερόντων κοντάς περισκελίδας, μετὰ τῆς ἀντανκαλέσεως τῶν ἀκτίνων τῶν κρυστάλλων ἐπὶ τῆς τραπέζης κεκοσμημένης διτ' ὅπωρῶν καὶ ἀνθέων, μετὰ τοῦ κύκλου τῶν ἔξωμων γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐν ἐνδυμασίᾳ ἐσπερίδος. Η πολυτέλεια ἐκείνη ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἐν τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ βχσιλείας, ἦν ἡ κ. Ὁδρῆ παρητήθη ὅπως ἀκολουθήσῃ τῷ Γεράρδῳ. Τίνας παραδέξους τρικυμίας παθῶν διηλθεν ἡ τόσον ὑπερήφανος ἐκείνην γυνὴ ὅπως συγκατατεθῇ εἰς τὴν παραίτησιν ἐκείνην; Καὶ ἐξ ἀναμνήσεως εἰς ἀνάμνησιν περιπίπτων ὁ Ἡλίας ἐφθασεν εἰς σημεῖον ὃστε νὰ ὑποστῇ αὖθις τὴν ἀλγεινὴν ἔκείνην ἐντύπωσιν, ἥτις εἶχε περισφρίγει τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς φυγῆς τῆς νεαρᾶς γυναικός.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

A. N. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

## ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ.

\*Ακαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων.

\*Ἐν Παρισίοις.

Συνεδρεῖα τῆς 16)28 ὁκτωβρίου.

\*Αμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας ὁ κ. Κάρολος Joret, καθηγητὴς ἐν τῇ σχολῇ τῶν γραμμάτων τοῦ Αἴ, ἐνακοινοῦται τῇ Ακαδημίᾳ τὰ ὄνόματα τῶν διατάξεων εἰδῶν τῶν φοινίκων, διηγομένεις ὁ Θεόφραστος. Συγκρίνει τὰς γενομένας ὑπὸ φυσιοδιφῶν διαφόρους περὶ τῶν εἰδῶν τούτων περιγραφὰς καὶ παραβάλλων αὐτὰς πρὸς τὰ διερχόμενα γωρία, ἐν οἵς διπλίνιος ποιεῖται περὶ αὐτῶν λόγον, ἀποδείκνυσιν ὅτε παρ-